

Julianus, az útikönyv-sorozat névadója

Domonkosrendi szerzetes, aki II. Endre és IV. Béla idejében elindult

Keletre azzal a céllal,

hogy ott megkeresné az őshazában

maradt magyarokat, akiket

elhozna Magna Hungáriából az Árpád-szerezte magyar földre. Társaival

Konstantinápolyban ült hajóra és a kercsi szoros kaukázusi oldalán,

Tamán városnál szállt partra. A

Kuma és Terek vidékén élő alánokhoz jutottak, ahol fél évet

időztek. A barátok közül kettő visszafordult Magyarországra,

míg Julianus és Gerard nevű társa tovább indult a „nagy szűkölködésben”. Harminchét napi gyaloglás után megérkeztek egy szaracén városba, ahol Gerard testvér meghalt. Julianus barát egyedül folytatta útját a Volga folyó felső folyásánál, ahol végül rálelt a keresett népcsoportra, az az, a hátramaradott magyarokra, akik sem nyelvükben, sem kultúrájukban nem tértek el a Kárpát-medence magyar lakóitól. Ezek a magyarok nem ismerték a keresztény vallást, ezért Julianus – a mai értelmezés szerint helytelenül –, pogányoknak nevezi őket leírásában. Julianus meghallotta, hogy a tatárok Európa meghódítására készülődnek, ezért feladva eredeti tervét, hazasietett, s 1236 karácsonyán jelentette IV. Béla királynak a tatárok érkezését. 1237-ben újra elindult, de Oroszországból visszatért, mert ott úgy hallotta, hogy a tatárok teljesen elpusztították a magyarok ősi földjét, s kiirtották lakóit. Útjának leírása egy 13 század végéről származó vatikáni kódexben maradt fenn. Magyarul Szabó Károly történész adta ki Rogerius Siralmas énekének függelékében.

(Kép: Antal Károly Julianus szobra a Budai Várban)

Logamon 2002 KFT.

KÖNYVELÉS,

VENDÉGLÁTÁS,

NYOMDAI ELŐKÉSZÍTÉS,

SZERKESZTÉS,

ÜZLETI, SZAKMAI TANÁCSADÁS,

LAP, KÖNYV-ÉS ZENEMŰKIADÁS

CÍM:

Besnyő, Dózsa György utca 6.

2456

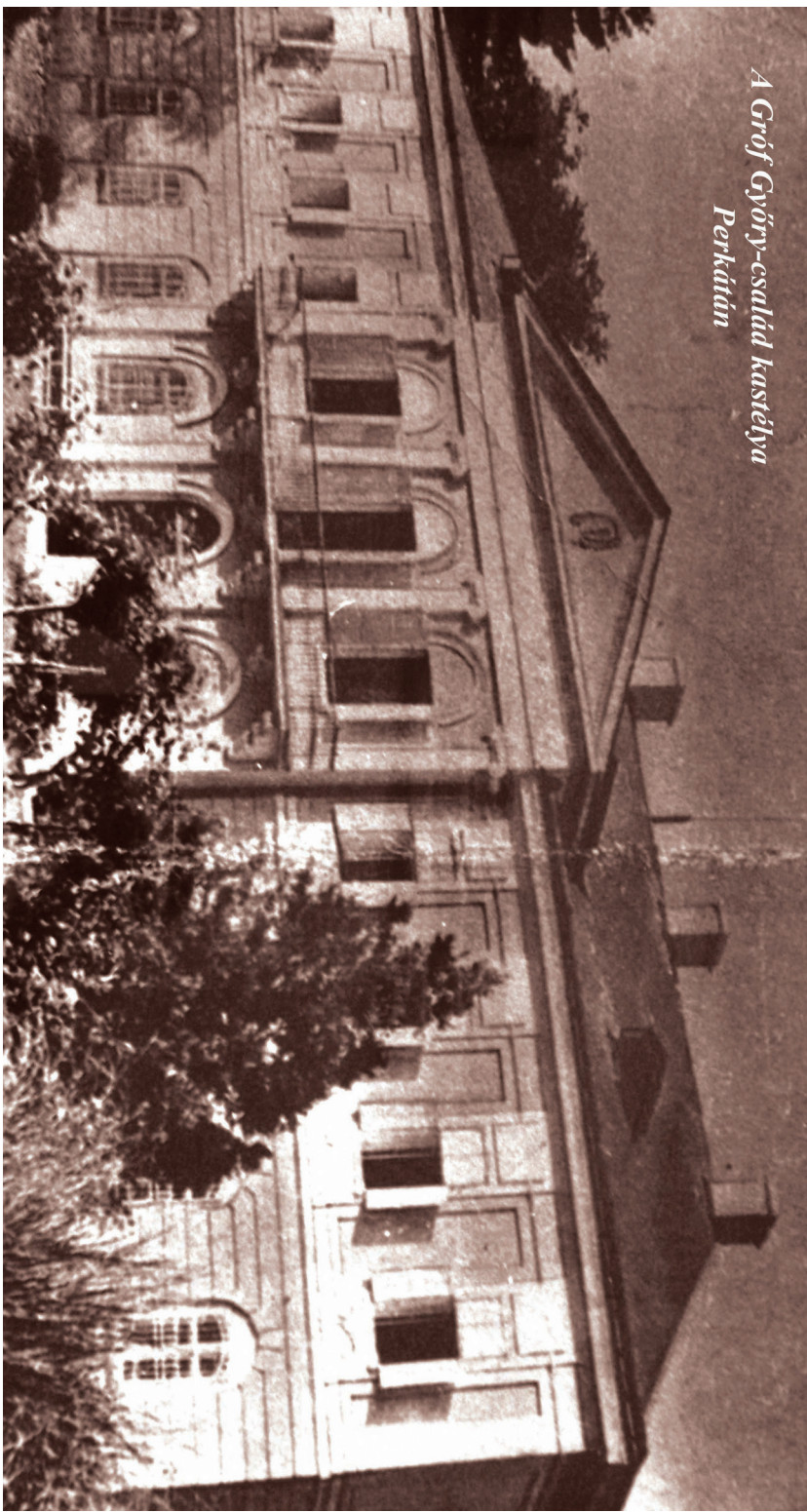
logamon2002@invitel.hu

Telefon: 06-20-662-85-90

Magyar árakkal, európai színvonalon

állunk rendelkezésére!

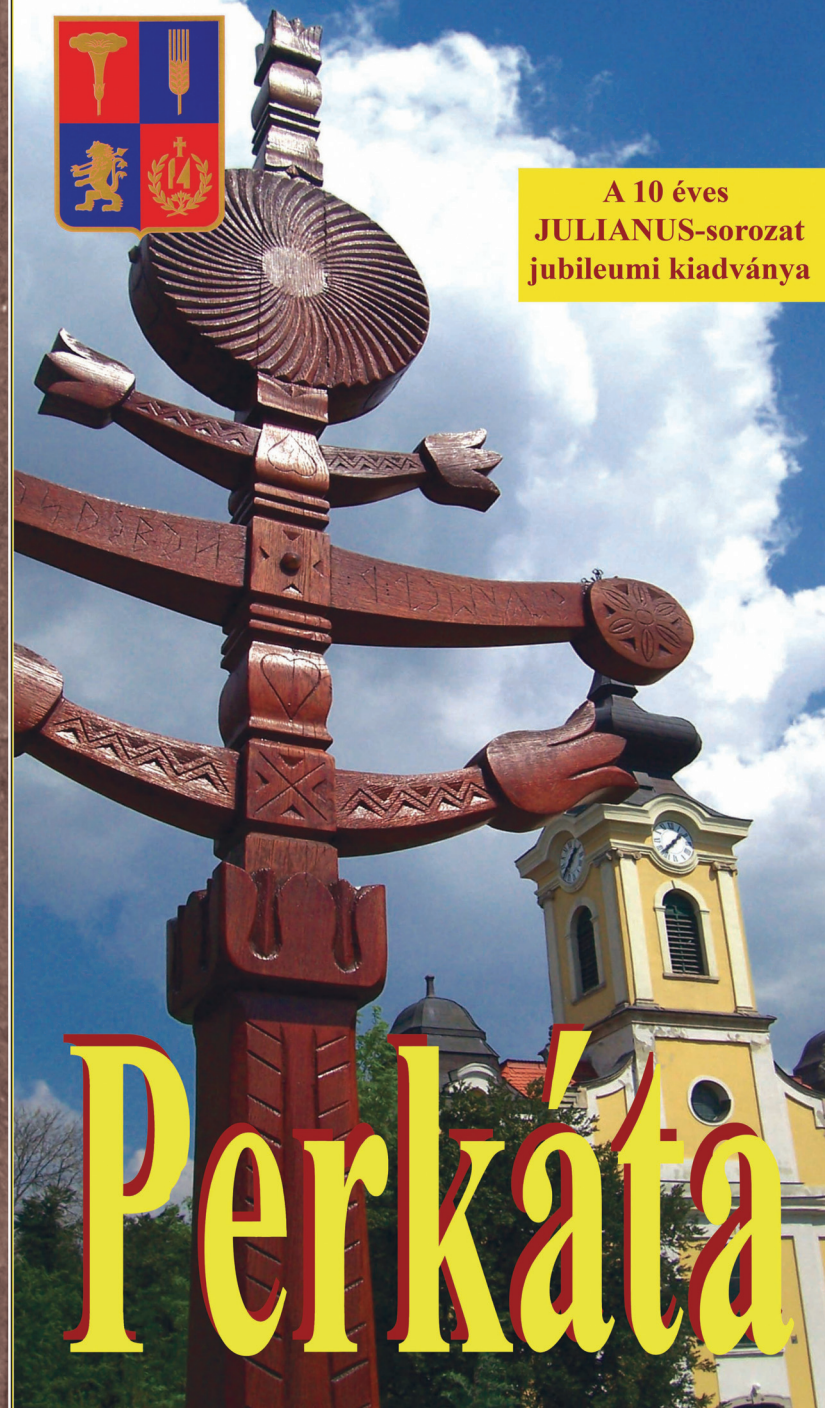

*A Gróf Györy-eszlád kastélya
Perkátán*

Julianus füzetek

A 10 éves
JULIANUS-sorozat
jubileumi kiadványa

Perkátán

Perkáta

község

múltidéző kiadványa

***Kiadja a Logamon 2002 Kft, a
10 éves Julianus útikönyv kiadója
Tervezte és szerkesztette:
Stoffán György©
ügyvezető igazgató
2456 Besnyő, Dózsa György utca 6.
e-mail: logamon@invitel.hu***

ISBN 963-03-5023-8
EAN978-963-03-5023-5
HU ISSN 9789630350235

***A kiadvány megjelenését
Perkáta Önkormányzata
finanszírozta***

***

***A kiadvány-sorozat a Book Hungarica szervezésében
részét vesz a 2008-as
Frankfurti Nemzetközi Könyvvásáron***

Perkáta története – röviden...

A település megközelíthető közúton: Budapestről a 6-os úton Dunaújvárosig, onnan tovább a 62-esen, vagy Székesfehérvár felől a 62-esen, illetve az M6-os autópályán, az adonyi kijáratról.

A környéken, főként a **Cikolai-vízrendszerhez** tartozó vízfolyások mellékén, mintegy hatvan régészeti lelőhely van. A Kr. e. 3-4. századból a La Tene kultúra (kelta) emlékeit és bronzkori temetőket tártak fel, de számos lelőhely ismeretes a római és a népvándorlás korából is. Perkáta környéke – az egész mezőföldi löszhátsággal együtt – a fejedelmi szállásterület része volt a X. században. A tatárjárás során elpusztult Árpád-kori település helyére – a hantosszéki kun-kapitányság szervezetéhez

tartozó – kunok költöztek, a XI. századi templomukat 1417-ben újjáépítették. 1775 végén a konzervatív szemléletével és császárhűségével kitűnt Győry család birtokába került a település (kastélyukat 1820-ban építették). A család egyik tagja, a birtokot kitűnően vezető Győri Terézia (1843–1936), a falu jövedője élete végéig itt élt. Halálával lezárult az a másfél száz

esztendő, amely a Győri család tevékenységével függött össze. Fejér megyében, a Mezőföld keleti peremének völgyekkel szabdaltságon lösz fennsíkján települt Perkáta, melynek neve kelta eredetű. A vaskorszak kelta településrendszerének egyik lakott helye. Az 1-4. sz.-ban a rómaiak foglalták el a területet, de a népvándorlási mozgalmak nyomait is követni tudjuk itt. A 13-14. sz.-ban kun szálláshely volt, a hantosszéki kunkapitányság részeként. Régi nevének említése először Ozorai Pipo temesi főispán oklevelében fordul elő 1417-ben. A török hódoltság idején elnéptelenedik a község, kiűzésük után pedig délszlávok és főleg rác telepek érkeztek ide. Szorgalmuk nyomán jelentős községgé fejlődött, amihez földrajzi helyzete, éghajlati adottságai is nagyban hozzájárultak. A település

múltjában a XVIII. sz. utolsó negyedétől a Győry család játszotta a legnagyobb szerepet. Mária Teréziától Radványi Győry Ferenc (IV.) 1775. június 25-én kapta meg Perkátát, ahová vincéseket telepít le, iskolát alapít, saját költségén római katolikus templomot épített.

A lakosság száma az 1800-as évek elejétől napjainkig 3500-6000 fő között mozog, a nagyközség lakóinak száma ma 4024 fő, a lakások száma pedig 1573, területe 7452 ha, ebből belterület 436 ha, mezőgazdasági jelle-gű település.

Nem szabad említés nélkül hagyni sem a település életében bekövetkezett fontos változásoknak a könyvtarra gyakorolt hatását, sem pedig a többi közintézménnyel kialakított kapcsolatot, ahogyan az sem kerülhető el, hogy ne történjék utalás a település művelődési, olvasási kultúrájának előzményeire, az egykor volt könyvtárakra, olvasókörökre. Ezek az adatok bizo-

nyítják a település lakóinak folyamatos igényét az olvasáshoz, a könyvekkel való ellátottsághoz, még akkor is, ha ezen egyesületek, gyűjtemények léte, története ma már kevésbé ismert. (Vajon él-e még az emléke például Perkátán, a régi olvasóköröknek, egyleti könyvtáraknak? Az 1872. október 26-án, 42 taggal megalakított Nagyperkátai Olvasó-Körnek, az 1879-ben, a Nagyperkátai Önszegélyző Egylet hagyatékából keletkezett, s 1880-ban vagy 1883-ban megnyílt Nép- és Ifjúsági Könyvtárnak; az 1894-ben alapított, s a Községház téren, a 388. sz. alatt működő Perkátai Iparosok Olvasókörének; a gróf Győry Teréz által 1903-ban alapított Katholikus Könyvtárnak, s a többi nagyperkátai, kisperkátai egyesületi és népkönyvtárnak?)

A település könyvtárának történetét bele kell helyezni a megyei, valamint az országos könyvtárügy eseményeinek folyamataiba, rávilágítva az azonososságokra és eltérésekre. A könyvtárügy országos vonatkozásaihoz nélkülözhetetlen segédanyag Csapodi Csaba – Tóth András – Vértesy Miklós: Magyar könyvtártörténet című, 1987-ben megjelent összefoglalás megfelelő fejezetei; a legfrissebb, közel húsz oldalas összefoglalás pedig Kiss Jenőtől olvasható Magyarország könyvtárai címmel, a Könyv, Könyvtár, Könyvtáros 1997. júliusi számában. Az iskolai könyvtárak rövid történeti áttekintését Dán Krisztina adja Iskolai könyvtárak

Magyarországon címmel, szintén a Könyv, Könyvtár, Könyvtárosban, az 1996. évi februári számban.

Nagyközségi Önkormányzat Polgármesteri Hivatala

2431 Perkáta, Szabadság tér 1.
Telefon/Fax:
25/507-570; 25/507-57
perkata.polghiv@invitel.hu

Polgármester: Somogyi Balázs
Telefon: 25/507-581
Jegyző: Dr. Lakos László
Telefon: 25/507-570

Séta Perkátán...

Amikor az ember, egy kirándulás során Perkátra látogatva sétál a községben, örömmel látja a múlt – ha lassan is, de – megújuló emlékeit, mert ez azt is jelenti, hogy a településnek biztos jövője van.

A

múlt őrzése a jövő biztosítója. Igaz, mint mindenütt az országban, itt is vannak anyagi nehézségek, amelyeket azonban az egységes akarat, az összetartozás és a közösség ereje minden esetben legyőz. Erről tanúskodik a legcsendesebb hely, eleink nyugvókertje, a temető kápolnája, amelynek csodálatos felújítása is a közösségi akarat erejének megtestesítője. A korábban romokban álló építészeti emlék ma – bár efféle a temető kápolnákról nem illenék mondani – „régipompájában” hívja az idelátogatókat, a halottaikért egy-egy fohász elmondani akarókat. Megmenekült a romlástól ez a felszentelt épület, mintha csak a jézusi ígéretet lenne hivatva szemléltetni: „Van feltámadás!”

A főúton sétálva az ország kevés vidéken található Kossuthszobra (1908.) közül az egyiket kereshetjük föl, a Székesfehérvárra vezető út mentén. Itt is a múlt tekint vissza és figyelmeztet. Hiszen a régi gőzmalom is büszkén áll, szépen felújítva a szoborral átellenben.

* A kastély és környéke is csupa szépség, még akkor is, ha teljes

Scola Juliana

A perkáti rk. templom

A főoltárt a templom eredeti patrónusának, Gyertyaszentelő Boldogasszonynak szentelték, s az oltárkép (amely ma is megvan, ám nem a főhelyen található) ábrázolta jelenet is hozzá kapcsolódik: az agg Simeon bemutatja a csecsemő Jézust a templomban. Az oltáron a magyar szent királyok, **Szent István és Szent László szobrai** álltak, az oltárkép felett a Szentháromság ábrázolása függött. A templomhajó mind-

két oldalán egy-egy oltár nyílt: jobbra a ferences rendet alapító Assisi Szent Ferencé a szent kerek festményével, Szent Antal és Szent Bernát szobraival, balra pedig Nepomuki Szent János oltára, az oltár névadójának festményével, Szent József és a jezsuita **Xavéri Szent Ferenc szobrával**. A templomban helyezték el azt a Mária-szobrot is, ame-

lyet a körmenetekben hordoztak. A templom orgonával is rendelkezett, amely a négy oszlopon álló, fából készült karzaton helyezkedett el.

Ezt az építményt toronnyal még nem látták el, a hozzá épült fa harangtoronyról elsőként a század közepén tesznek említést - ekkor három harangját használják.

Az 1738-tól dühöngő országos pestisjárvány Perkátán is sok áldozatot szedett, az emberek nagy félelemmel viseltettek a betegség iránt. A lakosok 1739-ben elhatározták, hogy a veszedelmes ragály elhárítására s egyben (mivel a bajt az isteni kegyelem hiányával hozták kapcsolatba) az istenség kiengeztelésére egy kápolnát építenek Szent Rókusnak szentelve. A kápolnában néha miséztek, s még 1786-ban is áll. A pestis emlékére készülhetett az a **Szenthárom-**

miatt az építkezés félbeszakadt, az új plébániaház falai tető nélkül árválkodtak, s féltő volt, hogy a felhalmozott anyagok is pusztulásnak indulnak megfelelő gondnokság nélkül. **Aranyossy Mátyás** plébános szerint a templom szűk és elhanyagolt, a régi plébánia pedig életveszélyes. A magyar királyi udvari kamara úgy dönt, hogy a munkálatok továbbvitele az új birtokos, György Ferenc feladata lesz. A birtokba történő beiktatásig a felügyeletet **Buffleur Károlyra**, a vörösberényi volt jezsuita javak adminisztrátorára bízták. A helytartótanács pedig felszólítja a vármegye közgyűlését és a veszprémi püspöki helynököt, hogy vizsgálják meg a két perkátai épületet.

A helyszínre kiszállt bizottság 1776. január 8-i jelentése annyira súlyosnak látja a helyzetet, hogy az épületek lebontását javasolja, tartós, a célnak megfelelő templom és plébánia csak alapjaiban új munkálatok során épülhet fel. A beszámolóból kiderül, hogy a templom északi fala csaknem összedől, s egyébként is nehezen férnek el benne a hívek. A plébánia

részen téglából épült, részben sárral tapasztották, állandóan beázik, s féltő, hogy a konyha építése miatt az egész épület leég. Aranyossy Mátyás az építkezésre segélyért folyamodott a vármegye közgyűléséhez: a helytartótanács 3000 forintot utalt ki. A Perkátára kiküldött bizottság szakértőként magával vitte Fehérvárról **Joannes Rider** kőművest és **Andreas Burger** ácsmestert, ők készítik el a költségvetést és a tervrajzokat. Az új templomra két költségvetést javasoltak. A templom építésének teljes összege 23 196 forint 5 krajcár, a plébániaépületé pedig 4885 forint 25 krajcár lett volna. A lakosság ingyenmunkájával azonban a két ár 14 690 forint 14 krajcárra, illetőleg 3536 forint 13 krajcárra módosult. A helytartótanács segélyét beszámítva tehát mintegy 15 ezer forint költséget az új kegyúrnak, **György Ferenc** grófnak kellett viselnie. A templom eredeti helyén épül fel, az előző

formájához képest azonban kőtoronnyal és szentéllyel egészül ki - a teljes bővítés 1779-ben fejeződik be. A tetőt zsindelemmel fedik le. A szentély alatt elkészül a György család sírboltja, a sekrestye fölött pedig a földesúri család magánahíthatat szolgáló imahely (oratórium). A templom közelében való temetkezés a földbirtokos joga

Emlékezés
Gróf György Terézre
(1843-1936)

1775. június 25.-én a konzervatív szemléletével és császárhűségével kitűnt Radványi György Ferenc, Mária Teréziától kapta ajándékba Perkáta birtokot. Császári kastélyukat 1822-ben építették.

Itt született 1843-ban és élete végéig itt élt a falu jótevője, a birtokot haláláig kitűnően vezető György Terézia grófnő. Halálával lezárult az a másfélszáz esztendő, amely a György család karitatív tevékenységével és Perkáta felemelkedésével jellemezhető.

A György család bizonyult a fennálló társadalmi rend keretei között kibontakozó szociális, kulturális fejlődés legfőbb közvetítőjének. A liberális szellemiséget háttérbe szorítandó, a katolikus hitélet megerősítésére, a vallás szociális tartalmának határozottabb hangsúlyozására - és tegyük hozzá - megvalósítására törekedtek, óvodát és leányiskolát alapítottak. Ez a szellemi hatás kifejeződött a helyi társadalom önszerveződését bizonyító egyesületek létrejöttében és tevékenységében.

György Terézia grófnő sok más karitatív elfoglaltsága mellett az 1860-as években kezdett el foglalkozni a jezsuita rend budapesti székhelyének megteremtésével.

1888. július 15.-i balesetéből való szerencsés megmenekülésének

emlékére emeltetett Selyempusztán haranglábat.

Az elmúlt több mint 100 év minden keserve, kínja, szeretete és gyűlölete is benne van ebben az emlékhelyben.

Célunk az emlékhely felújításával, hogy minél hitelesebben megismerjük múltunkat és velünk együtt az utókor is tanulhasson ezekből az emlékekből. És hogy az

emlék érdemes és méltó személynek szól, álljon itt néhány gondolat Bangha Béla írásából, amely a „Mária Kongregáció” lapban jelent meg 1931-ben...: -A világ hálátlan, sokszor a legnagyobb érdeméről senki sem beszél, és

amíg kétes értékű emberek lármája tölti el közélet piacát, addig a társadalom legjobbjait sokszor alig ismerjük. Ki beszél ma, pl. azokról a nagyokról, akik a 70-es és 80-as évek vallási közömbösségének legsötétebb éjszakájában a hitéleti szervezkedés magvait nálunk elültették?

Ezek a csendes és elfeledett nagyok közé tartozik **radványi György Teréz grófnő**, a nagynevű és nagy múltú családnak utolsó még élő sarja. A szentéletű grófnő ma teljesen ősi kastélyának szobáihoz van láncolva Perkátán, Fejér megyé-

hiányzott. Szerencsére György Teréz grófnő, amint maga is kitűnő gazda volt (már korán maga vezette a perkátai gazdaságot), úgy a szervezéshez mint a kéregetéshez kitűnően értett, jó gyakorlatot szerzett ebben a szegényeket gondozó Szent Erzsébet Egyesületben. Az első adományt maga tette bele egy külön e célra kiszemelt erszénybe, amelyben legalul egy Jézus Szíve képet helyezett el és azzal megindult a gyűjtés. Simor primás is "főkoldulónak" hívta és valahányszor a grófnő nála jelentkezett, tréfás izgalommal menekült előle vagy végigkutatatta a zsebeit és csak 10 krajcárt talált bennük, majd ismét 10-et és így 10 krajcárjával kereste elő a kívánt adományt. A grófnő egyik leg-hívebb segítőtje Pálffy Pálné grófné

volt, a magyar patronázsok megszervezője, aki a kezdetben megijedt az új tervtől és a patronázsokat féltette tőle, de György Teréznek arra az érvelésére, hogy ha templom lesz, a patronázs is jobban fog terjedni, a templomépítésnek egyik legbuzgóbb támogatója lett. Kiválóan támogatta a grófnőt Cselka Nándor is, az akkori óbudai plébános és esperes, nála folytak az összejövetelek és tanácskozások. Ekkor már a tettek mezejére léptek, alkalmas telket kerestek. Ezzel Cselka egy Hajduska nevű buzgó konvertitát bízott meg,

akinek ebben Velics Antal segédkezett. Meg is állapotok hamarosan a Jézus Szíve templom mai telkében,

melynek tulajdonosa egy Zamoyski gróf volt, aki azt feleségétől (Ocskay lány volt) hozományba kapta. A telek árát négyen adták össze: György grófnő, Pálffy Pálné, Majláth Györgyné (az országbíró felesége) és Wenckheim Krisztina grófnő. Hogy a tervezett "kis kápolna" helyett rendes templom épült, valóságos gondviselészerű beavatkozásnak köszönhető. Már úgy volt, hogy aláírják a kápolna építésére vonatkozó szerződést az építéssel és a grófnő e célból 1888 júliusában kocsin el is indult Budapest felé, útközben azonban a lovak megbokrosodtak, a kocsi felborult és a grófnő erős zúzódásokat szenvedett. (Életben maradásáért hálaából állíttatott egy haranglábat Perkátán, a baleset színhelyén! - a szerk.) Mikor a ruháján vércseppeket látott, azokat Jézus Szívének ajánlotta fel. A szerződés aláírását így elhalasztották és mire a grófnő felépült, a kápolna terve már a templom tervének adta át a helyét. Az új templom építéséül Kauser Józsefet szemelték ki, aki a Bazilika belső építésze is volt, és akinek a felesége az akkori polgármesternek leánya volt, ez nem volt megvetendő körülmény a katolikusellenes türelmetlenség klasszikus korában. Annyira tartottak a hatalmon lévő liberálisoktól, hogy az alapkő letételére is csak keveseket hívtak meg. Közben egymást érték a gyűjtésnek mindenféle fogásai: krajcárgyűjtés, sorsjegyek, stb. Isten ujját látták

abban, hogy bár a templom nagyon sokba került, a hónap elején mindig megvolt a kifizetésekhez szükséges pénz.

Tisza Kálmán neje csodálkozva kérdezte: Hogyan tudta Győry grófnő ezt a templomot létrehozni? Majd kimondta, hogy most már nekik, a kálvinistáknak is kell új templom... Minthogy a templomot Jézus Szent Szívének szentelték, nagy gondot okozott a megfelelő Jézus Szíve szobor kiszemelése is. Győry grófnő fel is kereste Münchenben a hírneves **Mayer céget**, de nála csak gyári árút talált. Azonban az útja mégsem volt hiába, mert valahol mégis csak talált, üvegburok alatt, kicsiny, de művészi Jézus Szíve szobrot, amely megnyerte a tetszését, azt faragtatták ki fából és csakugyan ez a szobor máig dísz a főoltárnak. Mikor a Jézus Szíve templomot és a rendházat 1891. június elején felszentelték, bizony még 30 ezer forint hiányzott az előirányzott összegből. Az adománygyűjtés most már nehezebben ment. Mit volt, mit tenni, a jó grófnő kölcsönt vett fel és aztán hosszú éveken át, törlesztette az adósságot. Ám, a

templom felépült... A Jézus Szíve templom építkezése 1909. április 27-én fejeződött be, ekkor szentelte fel Kohl Medárd (1859-1928) püspök, a hercegprímás helyett.

A felszentelésen megjelent Zichy Nándor gróf és neje, Zichy Lívia grófnő, Győry Teréz grófnő, Wenckheim Krisztina grófnő, Csáky Lujza grófnő, gróf Dessewffy Arisztidné, Barkóczy Ilona bárónő, mint a templom építésének legfőbb támogatói, Zichy Aladár gróf, a király személye körüli miniszter és a katolikus világ sok jeles képviselője. **Zichy Nándor gróf** (adonyi földbirtokos – szerepel **a Julianus füzetek Adony kiadványában!** – a szerk.) annyira szerette a templomot, hogy a saját palotáját is vele szembe építette fel. Szeretetünk, hálánk és imádságunk kísérje perkátai csendes nyugalmában Gróf Győry Terézt, a 3. évezredben is! Megemlékezve Gróf Győry Terézzől, talán eleget tehattünk annak a kötelességünknek, amelyet a múlt emlékezete rótt ránk. Hiszen hatvan évig senki nem említhette a jótékonyágáról, emberszeretetről, és hitéről híres perkátai Nagyasszony nevét,

tetteit. S hol emlékeznének meg Róla nagyobb szeretettel, mint ott, ahol élete legnagyobb részét töltötte. Perkáta lakossága voltaképpen Győri Teréz grófnő mai családja is, hiszen vele a tényleges Gróf Győry-család kihalt.

*Részletek és képek a
Historia domusból*

1916.

A Nagyharang elvitele a háborúba augusztus 29-én d.u. 6-kor. Az előzetes kijelölés alapján melyhez az egyházi hatóság is hozzájárult,

azonban a megállapodás ellenére minden előzetes értesítés nélkül, a bizottság ideküldte **Rosenfeld Dávid** népfelkelőt (zsidó) – vállalkozót embereivel 5 órakor, hogy a harangot elvigyék. Grófnő Óméltósága

nagyon kikelt az eljárás ellen, hogy zsidót küldtek érte. A Harang hangja „a” volt. A kegyeletet félre téve úgy dobták le a harangot a toronyból, amelyet az összesereglett

hívek megsirattak. (...) **Jurcsák Róbert** uradalmi gépész lefényképezte rőptében a harangot. (A harangot a

plébános gyászbeszéddel búcsúztatta. – a szerk.)

1919.

Tanácsköztársaság... (Az alább olvasható írás csak kivonata a historia domusban foglaltaknak – a szerk.) Március 15-i ünnepség alatt már a Kossuth szobornál tartott ünnepségen urakat gúnyoló verseket szavaltak. 27-én betiltották a választatást, de a falu népe szeltemben-hosszában hangoztatta, hogy nem engedi a vallás megszüntetését. A Néptanács tagjait március 30-án választották meg. Lefoglalták az iskolát, ahonnan minden egyházi képet és tárgyat eltávolított a direktorium. A feltámadási körmenetet is betiltották. A Vincés nővéreket felszólították, vessék le a rendi ruhájukat, és mint világi tanítók tanítsanak

tovább, de ők ezt elutasították. A grófi birtokon termelőszövetkezet alakult. A kastélyt sokan kinézték maguknak, de a forradalmi léhűtők egymást is ellenséggként kezelték amikor a kastélyról volt szó, így végelegesen egy szervezet vagy személy sem tudott beleköltözni. Egymásnak adták a kilincset a vagyona éhes proletárok. A helyi zsidó lakosság száma a diktatúra után lecsökkent, így imaházukat is eladták az utolsó sakter, Steinwurtz Ignác halála után. A zsinagógában Krizsán Lőrinc hentesmester kávéházat nyitott. A kommunisták rom-

bolását Perkáta és az uradalom nehezen vészelte át és sokáig tart amíg minden visszatér a régi kekvágásba... „Augusztus 28-án tartott képviselőtestületi gyűlés tagjai sorából kizárta György Gyulát, május 1-jén tartott kommunista beszédéért, Krebsz Pált mert az hozta a szónokokat, s helyiséget adott, Grünbaum Benedeket, mert kitűzte a vörös zászlót. A plébános a gyűlés kezdetén üdvözölte a régi jogrend helyreállítását”...

1936.

„Hosszú szenvedése után lépett az örökkévalóság küszöbére **Kéry Ferenc** plébános (1936.) október 13-án, hogy Akiért 34 évig dolgozott és küszködött a (perkátai) plébánián, Attól elvegye jutalmát: az örök élet nyugalmát. Perkátai beszentelése után a székesfehérvári sóstói temetőben helyezték porhüvelyét a sírba. Megyéspüspök Úr (Shvoy Lajos) végezte a beszentelést, hogy ezzel is elismerését fejezze ki egy karakterisztikus papi életért. Perkátán a kegyelet és hála a templom falában elhelyezett márványtáblával örökítette meg emlékét (...).

A plébános után hamarosan elköltözött az idős kegyúrnő, Gróf György Teréz is október 29-én, 94 éves korában. Vele a régi nagyszony utolsója, kinek élete a jótékonyág és áldozatkészség volt. Holtteste a templom alatti kriptában helyezte-tett örök nyugalomra.

Vele kihalt a Gróf György család, örököse Gr. Hunyady Imre fogadott fia lett, bár a birtok átvételének idejét csak a Jó Isten tudja, mert Szapáry László gróf megtámadta a végrendeletet. – Az új kegyúr a

szociális és egyházát szerető és támogató szellemet örökségként hozta magával. (...)

A Szent Anna-kút

Minden bizonnyal a kastély építéskor került a parkba az a kút is, amelyet Szent Annak-kútként örökített meg az emlékezet.

Adatunk nincs róla, csupán egy kép, amit most örömmel adunk közre. Hátha e kép alapján egyszer újra állni fog...

*A plébániahivatal címe
és telefonszáma:*

Cím: 2431 Perkáta,
Dózsa Gy. u. 1.

Telefon: (25) 451-431

Plébános: Pámer Ottó

A Győry-kastély

A kastélyt építtette Gróf **Győry Ferenc** (1774-1839), 1820 és 1823 között klasszicista stílusban. A kommunista diktatúrában államosították, az akkori tulajdonost elűldözték, és a kastélyból általános iskola lett. Ma a nagyközség könyvtára és művelődési háza, falumúzeuma található itt. Az oldalszárnyakban szolgálati lakások, és az iskola konyhája van. A kastélyhoz tágas park tartozik. Az önkor-

mányzat célja, hogy az eredeti állapotnak megfelelő felújítást végezzen az épületen, ezzel és megalapozhassa a település idegenforgalmi jövőjét. A kastély alkalmas volna a konferenciaturizmus célpontjának, szállodának, és egyéb, az idegenforgal-

mat fellendítő intézmények otthonának. A célkitűzések megvalósításának egyetlen gátja, a község szűkös anyagi helyzete.

Szent Vincések Perkátán

2008-ban, 130 éves jubileumát ünnepli a perkátai Óvoda. A kommunista hatalomátvételig, mintegy hatvanhét éven keresztül a mai óvodaépület a Szent Vincés apácák iskolája, óvodája és zárdája volt. 1878-ban Győry László gróf telepítette le a nővéreket Perkátán és építtetett számukra kolostort, ebben kápolnát és teljes, jól felszerelt tanügyi komplexumot. Később, Győry gróf halálát követően

